

като ся раздѣляше отъ мене, не съмъ тя пригърнала доволно. Какво ли съмъ имала да скрияхъ? Не ти казахъ доволно колко съмъ благодарна отъ чувствителна-тъ ти любовь, не тя прѣпоръчяхъ доволно на Г. де Григнанъ, не му благодарихъ доволно за приятелство-то, что има съ мене: щѣ очаквамъ слѣдствія-та върху сичкы-ты прѣдмѣты.

Азъ ся изыдамъ отъ любопытство, и не ся надѣяхъ да утѣшихъ себе си, освѣнъ съ твои-ты писма, кои-то ще мя направятъ да въздышамъ повече; съ една рѣчь, драга моя дъще: Азъ живѣхъ само за тебе. Богъ да ми подари нѣколко дни за да ся порадовамъ тѣй нему, както и тебе! Никога не ся е случило такова жялно раздѣленіе, както наше-то; ные си не казахме нито дума. Съ богомъ любезно чядо, съжялавай мя, дѣто съмъ тя оставила. Увы! Ето ны въ писма.

5. Марія СтUARTъ (*) пише на Елизабета англійска царица

Господжя !

Ако и спорѣдъ решеніе-то подписано отъ вашъ рѣкъ, трѣбва да умрѣ, не мислете обаче какъ

(*) Царица на Скотій дъщеря на Іакова I, родена на 7 Декем. 1552. Тя бѣше прибѣгнала по причинѣ при Елизабета, коя-то ѣ затвори у една тѣсна тѣмница, дѣто като ѣ държе 18 години, накара да ѣ посѣкѣтъ на 18 февруар. 1587.